

Hbg 20.2.68.

Armas hr. Rajamaa!

Palun väga vabandada, et ma Siin
poolt saadatud tähtpäevadest pole saanud
kiinni pöörduda. Proovin mitmel korral
midagi paberile panna, kuid kõik tuli
minu kserine ja nii lases aeg. Ka
sekkord pole süa juurdelistatud kirjutamel
suuremat kaalu. Lüh pole hilja, palun
paranda komaruse ja kärbi ülearust.
Ja kui ei sobi, pole ka midagi
katki.

Pärimaad teavitamist sulle ja proovale.
E. Rannaa

Seminari lõpetajad olid ka aedmiskud.
Mälestuseks.

Teatavasti oli vabariigiaegsete õpetajate seminaride õppekavas aiatöö iseseisva õppe-ainena. Talvekuudel õpiti teoreetilist osa, sügis- ja kevadkuudel toimusid praktilised tööd kooliaias.

Tartu õpetajate seminari aed asus Narva tänavale läheduses, ülikooli loomaküüniku vastu. Seminari aiatöö õpetajaks oli pikemat aega Aleksander Lange, olles ühtlasi ka tegelikuks aedmiskuks kooliaias.

Aiatöö tunnid keoliruumides, eriti aga õhtupoolikuti toimusid praktilised tööd keolias olid alati õpilaste poolt oodatud. Enamik õpilasi oli ja maas päritoluga, kellele lühikesed ja vaherammud tundusid.

Õpetaja Lange oli väga põhjalikult ja laialdaselt teadmisel ning oskand alanduse alal. Õpilased said täieliku ülevaate viljapuude, marjapääsaste, köögi-viljade, rovi- ja ilutaimede ajaloost kujunemisest s.t. nende evolutsioonilise arendusest vormidest tänapäeva kultuurisortidest, bioloogilistest ja majanduslikust

isearämatut, kliima ja mullastiku sobivusest. Praktiliste küsimuste alal käsitleti aia- kultuuride paljundamist, istandiku (puukooli) rajamist, väetamist ja hooldamist ning saagi koristamist ja säilitamist.

Aiatöö tundides omandatud teadmised ja oskused tulid suureks kasuks eriti neile noortele õpetajatele, kes sündinud maakohtidest. Haruti rajama aprikooside kohtaid, millel puukoolid olid tähtsal kohal. Mõne aasta pärast võidi ^(mitmes koolis) igal koolil algkooliõpetajate kingitusena kaasa anda noor ümbruse kooliaiat koduäärse istutamiseks. Loodetavasti on mõned neist viljapundest säilinud tänapäevani.

Õpetaja Lange tunnid olid alati näitlikud.

Kord tõi õpetaja tunni tullen kaasa varemalt tundmaõpitud sortidest igast ühe ümra. Need väändarid käest kätte kindlas järjekorras ja õpilased märkisid paberile nende arvatava sordinimetus samas järjekorras. Kui ümrad õpetaja juurde tagasi jõudsid, oli nende arv vähenenud. Paar poissi olid ümra sordimääramisel ka hambad abiks võtnud.

See vahetuhtum tekitab klassis pünlikkust.

Ootamine õpetaja naasmiseid sõnu. Need jäid aga tulemata.

Elmar Rannu.